

Pályá(zatai)m emléke

Bevezető helyett

A hasznos íróember kallódása

Vicei Károly botrányhősként vált ismertté. Pedig íróember ő, méghozzá a szó cselekvő értelmében. Valamilyen szinten mindig előrelendíteni igyekezett a kultúra ügyét. Ügyesen, keményen, megalkuvás nélkül. Ez lett a veszte, emiatt lett börtönviselt ember, akit a kisebb-nagyobb hatalmat birtokló emberek többnyire nem szerettek. Így aztán Vicei, ez a hasznos értelmiségi évek óta kallódik, s legfeljebb az önzetlen fiatalok rokonszenvét élvezi maradéktalanul.... Csakhogy ebből nem lehet megélni.

Miért közöljük Vicei legutóbbi pályázati viszontagságait? Hogy közszemlére tegyük a tanulságot: erkölcsi nyomora labirintusában a bürokrácia mennyire képtelen megkülönböztetni a fontosat a kevésbé fontostól, a lényegest a mellékestől.

(a szerk. megj.)

22. május 2003.

VICEI KÁROLY
24400 SENTA
November 29. u. 38.

Vicei Károly

PÁLYÁZATI KÉRVÉNYE

a zentai Kertek Helyi Közösség tanácsához

Kedves jelentkező!

Sajnos ezúttal a Magyar Szó napilap által meghirdetett lapkihordói állás betöltésére nem Önt választották ki, de ismételten szeretnénk elmondani, hogy reményeink szerint hamarosan további lapkihordókra lesz szükségünk.

Jelentkezését köszönjük, és amennyiben a jelentkezése során a kérdőíven szereplő kérdésre, hogy állásajánlatunkkal esetleg később is megkereshetjük-e, igennel válaszolt, akkor ne lepődjön meg, ha hamarosan újra megkeresünk!

Üdvözlettel,
Danyi Szilvia
marketingvezető

Kérem a tisztelt Tanácsot, hogy pályázati beadványom figyelmes mérlegelésével szíveskedjen meghozni azt a – valamennyi fél számára kedvező – határozatot, miszerint betölthetem a zentai Kertek Helyi Közösség titkári állását!

A nagyra becsült tanácsstagok meggyőzésére és a pályázati feltételeknek is megfelelően az alábbiakat kívánom előadni:

1. A bölcsészkar tanulmányok befejezésével magyartanári oklevelet szereztem.

2. A pályázat 2. pontja alatt vagylagosan említett tevékenységi körök közül a **közgazdaság** szférájába sorolható adminisztratív munkát kilenc éven át végeztem, folyamatosan, előbb a zentai Sampinyon Készítelgyárban, majd a helyi kendergyárban, ahol a kifizetési előadó, a számfeltevő, ill. a bérelszámoló feladatait láttam el. Egy ideig a kendergyár személyzeti osztályát irányí-

tottam, később pedig elvállaltam az újvidéki Fórum zentai könyvesboltjának vezetését.

3. Magyar anyanyelvem mellett kellő szinten beszélem a szerbet. Utóbbiról kész vagyok magyarra műfordítani valamint szakszövegeket is átültetni. Alacsonyabb szinten még a német nyelvet és a cigány nyelv néhány elemét is ismerem.

Felfogásom szerint a helyi közösség alkalmaztjának tiszte és feladata, hogy a reá bízott lakosság életminőségének, környezetének javításán fáradozzon.

A község önkormányzati rendszerében egy végrehajtó láncszem a helyi hivatal titkára, akitől csak anynyiban várható el alkotó kezdeményezés, amennyiben megvan benne a felfelé egyeztető készség.

A szóban forgó hivatal szolgálatára rátermettnek érzem magam.

Tanár vagyok, miként azok is, akik már korábban is számosan igazgattak kerületi irodákat városunkban.

Tevékenységekben hasznomra válna kiépült kapcsolatrendszerem, emberismeretem, ismeretségem, elfogadottságom, szervező- és kapcsolatteremtő képességem.

Bízok az adandó, felismert és felkutatott lakossági problémák gyors, ésszerű és hatékony megoldásában.

Fényes, új templom növeli hamarosan Újfalua ama – külvárosi központtá váló – térségének rangját, ahol a helyi közösség székháza is fekszik. Ehhez a ranghoz, ragyogáshoz kell hozzáemelkednie a közügyek házának és a benne folyó munkának, életnek.

Hittel ajánlkozok; derűs munkaszellemet hozok magammal, részben hozzáértést is, de alkalmazkodó szándékot mindenképp.

Miközben társas összefüggések, kulturális rendezvények, ünnepélyek zajlanának, a helyi hivatal törekedne kivenni részét az alkalmi, „kihelyezett” ügyintézésből.

Az alapszabályokban, előírásokban jól eligazodok, követem őket. Jártas vagyok közlemények, tájékoztatók megszövegezésében, plakát, szórólap tervezésében, készítésében, és a kézbesítés sem alantás munka számomra. A polgárok meglátogatása, fogadása amúgy is beleillik a titkár munkakörébe. Mint pedáns hivatalnok értek a rend- és karbantartáshoz is.

A helyi közösség titkári feladatát pártos elkötelezettség avagy elfogultság és politikai ambíciók nélkül látnám el, azaz e pozíciót nem tekinteném ugródeszkanak, sem a ranglétra elhagyandó fokának, hanem – a

megbízók elégedettsége esetén – a nyugdíjig kitartanék a peremvárosi hivatalban.

Ehhez kérem a tanácsstagok bizalmát és jóindulatát, tisztelettel Vicei Károly.

„SZAKMAI” ÖNÉLETRAJZ

A zentai Kertek Helyi Közösséghez benyújtott, titkári állásra pályázó kérvény melléklete

Zentán 1944. július 8-án születtem, a vendéglátóiparban dolgozó szülők második gyermekeként.

A helyben végzett általános iskola után befejezve két gimnáziumi évet sokféle alkalmi és időnyomunkát végeztem, majd sikeres felvételi vizsgával bejutottam az újvidéki bölcsészkarra, ahol megszereztem a magyar nyelv és irodalom tanára címet (Munkakönyvem addigi bejegyzései hiányosak ugyan, de igen színesek: dolgoztam pékségben, benzinkúton, zsákoltam, kubikoltam, parkettáztam, távolsági buszjáraton kalauzokodtam...)

Az egyetemi évek után, 1974. második felében a Magyar Szó napilap külpolitikai rovatánál gyakornokoskodtam, de közben megnősülvén a honvagy és a könnyebb megélhetés reménye hazavezérelt Zentára. Itthon általános iskolában tanítottam egy éven át, 1976. január 13-ig. Azon a napon letartóztattak, mivel hogy többedmagammal egy modern darabokat játszó színtársulat (Kísérleti Színpad) összehozását szorgalmaztam. Ám, ahogy az a politikai pereknél lenni szokott, az ellenem hozott ítélet indoklásában más állt: aszerint egy korábbi politikai elítéltet állítólag „fasza gyerek”-nek neveztem; két szó miatt járt kétévi börtön.

A szabadulást követő tízhavi hiábavaló álláskeresés, tíznél is több pályázás után az akkor egyedüli Párt megbízásából meglátogatott Š. Todor, s közölte, hogy sokadik kérvényem az újonnan épült ételgyárban meghallgatásra talál. Úgy is volt, felvettek kifizetési előadónak.

(Lám, akkoriban a Párt gondoskodott politikai elítélteiről, hogy az fenntarthassa magát, s mint ügyeletes ellenséget továbbra is legyen kit üldözni. E macskagér-játék 1987 novemberében újabb letartóztatásomba torkollott.)

Az ételgyár kifizetésekért felelős tisztviselőjeként beletanultam a pénzeszközök kezelésébe, a háttáridők betartásába; munkámat hibátlanul végeztem. Amikor a csödbe jutott üzemből a kendergyárba helyeztek át, bérelszámolással lettem megbízva. Irodából

vittek másodszor a börtönbe. Az ország feldarabolásának szándékát varrva nyakamba két és fél év börtönbüntetést kaptam, amit nem kellett végig leülnöm, mert időközben – Gorbacsov orosz elnöknek köszönhetően – világméreteken roskadozni kezdett a kommunista rendszer, minek következtében és fellebbezések nyomán a megismételt bírósági eljárás végén, 89 decemberében felmentettek a vád és a büntetés alól. A felmentés után nyomban kineveztek a kendergyár személyzeti („általános/jogi”) osztályának főnökévé. Posztomon több mint egy évig maradtam, akkor végre – 91 nyarán – humán érdeklődésemnek megfelelő munkakörbe, az újvidéki Fórum zentai könyvesboltjába kerültem boltvezetőnek.

Csakhogy a bolti pálya negyedik hónapjában, 91 novemberében megtörtént a nevezetes zentai békeünnep, melynek tevélegesen szervezője voltam. Az engedetlenek, a bevonultatottak hozzátartozóinak a város háza előtt reggel gyülekező tömege talán már délután feloszlott volna, ha folyton nem buzdítom kitartásra Čanak közeli érkezésének ígéretével. (Gondolja végig valaki, miként alakult volna a rebellió, ha akkor az ellenzéki pártvezér neve fel sem merül, bevonásának fontossága senkinek se jut eszébe! A hívás ötlete az enyém volt, s tudtam, hol találom meg a Szociáldemokrata Liga stábját. Reggeltől délig sok telefonálásba került, míg meggyőztem a ligásokat, kimondottan Čanak személyére van itt szükség, aki estére végre meg is jött. Addig is könyvesboltom volt a megmozdulás góca, hírközpontja: onnan mentek a dolgozók beltéri felvonulására buzdító telefonhívások a helyi vállalatokba, valamint a híreszközöket tájékoztató üzenetek Belgrádtól – Újvidéken és Münchenen át – Londonig. A Fórum könyvesboltja volt a válságtörzs megalakulásának színhelye is.)

Erre az eseményre azért tértem ki ilyen részletesen, mert miatta szakadt meg munkaviszonyom, váltam munkanélkülivé, miután barátaim féltő, riogató tanácsára menedékkessé lettem Magyarországon.

Két éven át tiszteletdíjasan szerkesztettem a Magyar Televízió Menekültek Híradója c. heti műsorát.

Tíz évvel ezelőtt a szegedi egyetem szeminárium megtartását tette volna lehetővé számomra, s ugyanakkor egy szegedi művelődési ház programszervezőnek kívánt szerződtetni.

De én bíztam abban, hogy itthon is érvényesülhetek, nem karriert, csupán szerény megélhetést biztosító állásocskát remélve. (Eddig nem akadt párt, hogy felkaroljon.)

Közben irodalmi társaságot alapítottam, és kezdeményeztem a Magyar Írók Jugoszláviai Társaságának létrehozását.

A Magyar Írószövetség tagjává fogadott.

Könyvem jelent meg Budapesten.

Pályázati kérvényeimet sorra elutasítja a zentai általános iskola.

Lapkihordónak se feleltem meg a Magyar Szónál, holott negyedik évtizede foglalkozok lapterjesztéssel, és volt olyan időszak, amikor ezrével szereztem előfizetőket a Fórum sajtóház kiadványainak.

(Ugyanez az intézet pár éve még fel is jelentgetett köreit és profitját zavaró zugtevékenységem miatt.)

Most a zentai városatyák kegyéből révbe juthatnék, ha elnyerném a helyi közösség titkári állását.

A rátermettséget megfelelő munkakörrel jutalmazni előnyösebb dolog, mint valamivel később szociális segítyt kiutalni, pláne ha az ésszerű káderpolitikával elkerülhető az alamizsnaosztás.

2003. szeptember 24-én

2003.10.07.

JEGYZŐKÖNYVKIVONAT

A „Kertek” Helyi Közösség tanácsának 31. üléséről, mely 2003.10. 1-én lett megtartva a H.K. tanács-termében 19,00 órai kezdettel.

Jelenlevők: Rác Szabó Márta, Szabó P. Nándor, Tandari Ferenc, Berec Csaba, Sóti Ferenc, Kopasz Sándor, Tót Horgosi László és Bata Tamás jegyzőkönyvvezető.

Napirendi pontok:

A nem idevonatkozó kihagyva

3. a titkári pályázatra érkezett borítékok felnyitása, Berec Csaba kérte a 3. napirendi pont kibővítését, amely így szólna:

3. a titkári pályázatra érkezett borítékok felnyitása és a titkár kinevezése.

3. A harmadik napirendi pont alatt sor került a titkári pályázatra érkezett borítékok felnyitására. A tanács megállapította, hogy a pályázatra összesen 11 boríték (feltehetőleg: pályázati kérvény/beadvány) érkezett, mind a pályázati idő lejártá előtt.

A fentiek mérlegelése után a „Kertek” Helyi Közösség alapszabályának megfelelően titkos szavazás-

ra került sor, amelynek eredményeképpen a tanács meghozta a következő

HATÁROZATOT (2003/10-1-2)

A „Kertek” helyi közösség tanácsa **hét szavazattal Bata Tamást** választja a „Kertek” Helyi Közösség titkári munkahelyének betöltésére.

A fenti határozat ellen 15 napon belül fellebbezést lehet benyújtani a „Kertek” Helyi Közösség tanácsához.

A nem idevonatkozó kihagyva.

Rác Szabó Márta
tanácselnök

Zenta, 2003. október 20-án

FELLEBEZÉS

AZ ILLETÉKES FELLEBBVITELI SZERVHEZ

A zentai

Kertek Helyi Közösség tanácsának közvetítésével

A nevezett tanács 2003. október 7-én hozott 2003/10-1-2 sz. HATÁROZATA ELLEN

Kérem a tisztelt Címet, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálva vonja vissza, és hogy új eljárás elrendelésével a kiválasztott helyett méltóbb pályázó kerülhessen a helyi közösségi titkár posztjára.

A pályázati beadványomra válaszul kapott jegyzőkönyvi kivonat önnön fogyatékoságain túl a pályázati eljárás jogszerűtlenségeiről is árulkodik:

1. Nem közli, hogy a pályázatra beérkezett 11 „boríték” egyáltalán tartalmazott-e kellő dokumentált, érvényes kérvényeket. A határidő betartása ugyanis nem az egyetlen kritérium volt.

2. Nem közli, hogy a teljes tanács hány tagból áll, amiből következtetni lehetne az IGEN és a NEM szavazatok arányára.

Az iratból nem derül ki, hogy a felsoroltak közül ki a tanács tag, s ha a jegyzőkönyvvezető Bata Tamás egyszersmind pályázó is, kivételezettként miért vehetett részt az eljárásban, holott a többi pályázót meg se hívták? A kivonat beavatatlan olvasója annyit ért az egészről, hogy a nyolc jelenlévő közül heten szavaztak

arra a nyolcadik személyre, aki épp a jegyzőkönyvet vezette. Ebben az esetben még a gyanútlan kívülálló is joggal feltételez elfogultságot.

3. A HATÁROZAT nagyvonalúan mellőzi az IN-DOKLÁST! A nyertes pályázó erényeit, kiválóságait nem állítja szembe a vesztesek negatívumaival. (Talán mert gond lett volna ilyen összevetést tenni?) A nyertes mindenestre kiállított önmagáról egy bizonyítványt, helyesírási hibákat és stílusi pongyolásokat tartalmazó jegyzőkönyve által. Aki nem tart rendet, nem tisztelet szabályokat nyelvében, írásmódjában, az a maga és mások környezetében, közösségében is felrúgja, sértheti a bevett rendet.

Egy személy kiválasztása valamely – tömegeket szolgáló – feladatra kényes, nagy körültekintést kívánó fontos dolog, melynek során az könnyítheti meg a döntést hozó tanács tag helyzetét, ha minél több forrásból tájékozódhat a jelöltek felől. Ezzel szemben

4. a tisztelt Tanács nem tartotta szükségesnek valamennyi pályázó megjelenését a döntéshozó ülésen, melynek napirendje rajtaütésszerűen bővült a kinevezés mozzanatával, ily módon állítva kész tények elé a felkészületlen tanács tagokat.

Az alaposág szembeütő hiánya láttán még azt a feltételezést is megkockáztatom, hogy a pályázati beadványok szövege nem is került minden egyes tanács tag szeme elé, aki így csupán egy röpke ismertetés sugallatára hagyatkozhatott, ekképpen engedvén teret a titokzatos fensőbb érdeknek, elvárásnak, megrendelésnek és a kontraszelekciónak. (A Fellebbviteliek figyelmét ezúttal külön felhívom kérvényem teljes tartalmának gondos tanulmányozására, a kísérőiratokkal együtt.)

Szeptemberi kérvényem kéziratának – végül kihagyott – utóirata így szólt: „Egy kendergyári volt munkatársamnak elújságotam, hogy pályázok a helyi közösségi titkári állására. Mire ő: „Van már esélyes jelölt. A kiszemelt ember a kereskedelmi vállalatból jön...” Hogy sejtése jó volt-e, tudják a bennfentesek. Tény, hogy egy korábbi hasonló pályázatot inkább semmissé nyilvánítottak, mivelhogy kiszemeltnek két tucat alkalmasabb jelölt ellenében kellett volna megfelelnie.

Ha most újból törvénytelenég róható fel a döntéshozó testületnek, akkor vélelmezhető, hogy nem a mellőzött és fellebbezhető pályázókban van a hiba, hanem a kevésbé alkalmas személy kinevezését erőltető igyekezetben.

5. Tizenkét (12) év óta vagyok munkanélküli: munkahelyi pályázat során a törvény szerint ez az állapot (s az időtartam pedig fokozón) előnyt biztosít számomra azzal az új álláskeresővel szemben, aki munka-

viszonyban van. Kérem fellebbezésem elbírálóját, vizsgálja meg ezeket a körülményeket is; olyan embert választottak-e meg titkárnak, akinek már különben is volt munkahelye.

6. A kifogásolt Határozat nem kínálja fel a pályázati iratokban való betekintés lehetőségét, s noha

7. figyelmeztet a fellebbezési jogra, teszi ezt anélkül, hogy megnevezné a fellebbviteli szervet. (Tudtommal csak a kegyelmi tanácsa átalakuló statáriális bíróság képezhet alsó majd felsőbb fórumot, anélkül hogy összetétele megváltozna.)

Mármost kíváncsian várom, hogy a pályázatban számomra kedvezőtlen határozatot hozó tanács azonos-e, azonos lehet-e azzal a fellebbviteli szervvel, amelyhez ez a beadványom bizalommal, bizakodó reménnyel szól.

A közösségre nézve is előnyös, tárgyilagos, igazságos döntést kérek!

Tisztelettel Vicei Károly

2003/10-29-1

Vicei Károly
November 29.u.38.
Z E N T A

Tárgy: válasz a 2003. 10. 20-i keltezésű fellebbezésre

Én a helyi közösség Tanácsának elnöke mint fellebbviteli szerv, az Ön által eljuttatott 2003.10.20-i keltezésű a helyi közösség 2003/10-1-2-es számú határozatára vonatkozó fellebbezést elutasítom

INDOKLÁS

A „Kertek” helyi közösség tanácsának 2003/9-12-2-es számú határozata értelmében nyilvános pályázat jelent meg a „Magyar Szó” napilap 2003-09.18-ai számában, valamint a helyi közösség és a munkaközvetítő hirdetőtábláján a helyi közösség titkári munkahelyének a betöltésére. A pályázatnak voltak törvényes feltételei és különfeltételei.

A Munkaügyi törvény 13. szakasza alapján munkaviszonyba az léphet, akinek egészségi állapota ezt lehetővé teszi, aki legalább 15 éves és eleget tesz a mun-

káltató megfelelő jogszabályában az adott munkakörre előírt egyéb feltételeknek.

A tisztelt pályázó irataiból nem tudtuk megállapítani, hogy egészségi állapota ezt lehetővé teszi-e.

A H.K. alapszabályzata szerint az egyéb (külön) feltételek a következők:

1. legalább középfokú iskolai végzettség,
2. ötévi, közgazdaságban vagy közigazgatásban szerzett gyakorlat,

3. a községben használt hivatalos nyelvek ismerete.

Vicei úr a pályázata mellé nem csatolt semmi olyan iratot, amiből kiderül, hogy igen is dolgozott volna közgazdasági vagy közigazgatási szakterületen (igazolás a volt vállalatától). A „Kertek” H.K. alapszabályzatának 33. szakasza alapján az elnök javaslatot ad a helyi közösség titkárnak kinevezésére a 37. szakasz értelmében pedig a titkár titkos szavazással, a tanácstaglétszámhoz viszonyított szavazattöbbséggel nevezik ki.

Tudni kell, hogy a „Kertek” H.K. egyáltalán nem tartja meg a tanácsülést, ha a tanács nem döntéshozóképes. A pályázati anyagot tartalmazó borítékok felnyitása azért történt tanácsülésen, hogy minden jelenlevő tanácstag informálva legyen a beérkezett pályázati anyagról. Tehát az Ön megjegyzése, hogy a „tanács tagok felkészületlenek” voltak nem volt ildomos.

A pályázatra beérkezett borítékok felnyitása és azok tartalmának részletes tanulmányozása után a jelenlevő tanács tagok arra a megállapításra jutottak, hogy mindössze három pályázónak teljes a dokumentációja. Ezután titkos szavazásra került sor, melynek eredményeképpen Bata Tamás lett megválasztva a titkári munkahelyre, mint a legmegfelelőbb pályázó.

A Munkaügyi törvény egyetlen szakasza sem látja elő, hogy valaki is köteles olyan pályázóval munkaszerződést kötni, aki már 12 éve nincs munkaviszonyban és ezzel előnyt élvez.

Az önéletrajzában említett „városatyák kegyéből” sajnos nem juthat révbe, mert a tisztelt uraknak nincs beleszólásuk a helyi közösség munkájába, mert a helyi közösség önálló jogi személy.

Nagyon sajnálatos esetnek vélem, hogy a Tisztelt Vicei úr olyan információkhoz jutott hozzá (mikor hány pályázat érkezett és a helyi közösség Tanácsa a pályázatot semmissé nyilvánította-e), melyek szerintem nem kellett volna, hogy elhagyják a helyi közösség épületét.

Zenta, 2003.10.29.

Tisztelettel,
Rác Szabó Márta,
tanácselnök